

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2003-429-0002

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes til Skatteudvalgets orientering et notat, som er sendt til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens stævning af 20. januar 2005 vedrørende manglende opkrævning af told i forbindelse med transaktioner vedrørende indførsel i Fællesskabet af materiel til fremstilling af containere.

Kristian Jensen

/Hans Larsen

Notat til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens stævning af 20. januar 2005 vedrørende manglende opkrævning af told i forbindelse med transaktioner vedrørende indførsel i Fællesskabet af materiel til fremstilling af containere.

Kommissionen har i stævning af 20. januar 2005 nedlagt påstand om, at Danmark har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til fællesskabsretten og særligt EF traktatens artikel 10 samt artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 94/728, om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, ved at de danske myndigheder ikke har betalt et beløb på 18 687 475 DKK samt morarenter heraf fra den 27. juli 2000 i forbindelse med en sag om manglende opkrævning af told i forbindelse med indførsel af materialer til fremstilling af containere.

Europaudvalget er tidligere blevet orienteret om Kommissionens åbningskrivelse og begrundede udtalelse i samme sag.

Sagen vedrører en virksomhed, som i 1990 i forbindelse med fabrikkens etablering anmodede om bevilling til toldlempelse for varer til særligt anvendelsesformål (end-use). De materialer, der ønskedes omfattet skulle anvendes til fremstilling af skibscontainere. Efter toldbestemmelserne kan der opnås toldlempelse for varer, der er bestemt til indbygning i søgående fartøjer ved nybygning, reparation, vedligeholdelse eller ombygning af disse, eller varer, der er bestemt som udstyr eller udrustning til sådanne fartøjer.

Toldmyndighederne fandt, at de omhandlede skibscontainere var bestemt som udstyr eller udrustning til skibe og udstedte en bevilling til toldlempelse for varer til særligt anvendelsesformål (end-use). Kommissionens kontrollører tilkendegav ved et senere kontrolbesøg, at containerne ikke opfyldte betingelserne for at kunne henføres under den omhandlede toldlempelsesordning, og at bevillingen burde tilbagekaldes.

De danske myndigheder var ikke enige med kontrollørerne, idet der var tale om specielle containere til brug i specialbyggede containerskibe, hvor de erstatter de traditionelle lastrum.

Efter et møde i Det Rådgivende udvalg for Egne Indtægter, hvor kontrolrapporten blev behandlet, anmodede de danske toldmyndigheder om at få behandlet spørgsmålet, om hvorvidt de omhandlede containere kunne anses for omfattet af reglerne om bevilling til toldlempelse for varer til særligt anvendelsesformål (end-use), i Toldkodeksudvalgets toldlempelsesgruppe. Samtidig underrettede man bevillingshaveren om Kommissionens holdning til den gennemførte forvaltningsakt, og at der med virkning fra 1. januar 1998 opstod toldskyld ved indførsel af de omhandlede materialer.

Virksomheden søgte herefter om en bevilling til aktiv forædling. Efter denne alternative løsning kunne den fortsat indføre materialer til fremstilling af skibscontainere toldfrit, da containerne udføres ved levering til containerskibe. Med virkning fra 3. februar 1998 er bevillingen til end-use bortfaldet og erstattet af en bevilling til aktiv forædling.

Der har siden været en brevveksling mellem de danske myndigheder og Kommissionens GD for Budget om betalingen af det omhandlede toldbeløb. Spørgsmålet om fortolkningen af den omhandlede toldlempelsesbestemmelse har ikke været forelagt toldlempelsesgruppen, som henhører under Kommissionens GD for beskatning og toldunion (TAXUD).

Kommissionen fastholder i stævningen, at de danske myndigheder har overtrådt fællesskabsretten ved at udstede en bevilling til toldlempelse for varer, der var bestemt til særlige anvendelsesformål dvs. til udstyr i skibe.

Kommissionen finder, at de danske myndigheder uberettiget har undladt at fastlægge de pågældende egne indtægter og siden betale dem til Kommissionen inden for de foreskrevne frister. Efter Kommissionens opfattelse er Danmark finansielt ansvarlig for denne formindskelse af de egne indtægter, som er opstået på grund af de danske myndigheders administrative fejl.

Efter modtagelsen af åbningsskrivelsen i 2002 drøftes sagen mundtligt med en medarbejder fra Kommissionens TAXUD, som oplyser, at end-use proceduren ikke tillader, at der sker en videreforarbejdning af de indførte materiale, og at den rette procedure er aktiv forædling, hvor varerne kan indføres toldfrit og videreforarbejdes, inden de udføres til skibe. Regeringen erkender på denne baggrund, at man har fortolket reglerne for vidtgående. Som følge heraf anmodede de danske toldmyndigheder derfor Kommissionen om undladelse af efterfølgende bogføring i medfør af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b, idet handlingen måtte betragtes som en myndighedsfejl, som debitor ikke kunne have opdaget.

Kommissionen GD TAXUD meddelte herefter i brev af 6. juni 2002, at der manglede en udtalelse fra virksomheden, hvorfor Kommissionen ikke kunne behandle sagen på det foreliggende grundlag. Derudover meddelte Kommissionen, at det måtte forventes, at den ville afvise at behandle sagen efter toldkodeksens artikel 220, eftersom der ikke var opstået nogen toldskyld, idet den udstedte end-use bevilling havde været gyldig i hele perioden, indtil tilbagekaldelsen den 3. februar 1998, hvor den blev erstattet af en bevilling til aktiv forædling. De danske myndigheder har derfor på denne baggrund hjemkaldt sagen fra Kommissionens GD TAXUD.

Efter regeringens opfattelse gælder der ikke et finansielt ansvar for medlemsstaterne i forbindelse med de fejl, der begås i forbindelse med forvaltningen af toldlovgivningen. Der vil i svarskriftet blive henvist til regeringens svarskrift i sagen C- 392/02 mod Danmark vedrørende medlemsstaternes finansielle ansvar for toldmyndighedernes administrative fejl, hvor det blev afvist, at medlemsstaterne har et sådan finansielt ansvar som følge af myndighedsfejl. Sidstnævnte sag er endnu ikke afsluttet ved domstolen.

Endelig vil der i svaret blive argumenteret for, at Fællesskabet ikke har lidt nogen finansiell skade som følge af de danske myndigheders fejlagtige anvendelse af toldbestemmelserne. Efter 3. februar 1998 har virksomheden været i besiddelse af bevilling til aktiv forædling, hvilket er den procedure som rent faktisk skulle have været anvendt. Begge procedurer kræver specifik regnskabsførelse, hvorefter det er muligt successivt at følge produktionen, og materialerne ville ikke kunne anvendes til andre formål end til fremstilling af de omhandlede skibscontainere. Efter regeringens

opfattelse anlægger Kommissionen en meget formalistisk tankegang ved at argumentere for, at myndighedsfejlen har medført tab.

Regeringen vil således i svarskriftet afvise at imødekomme Kommissionens anmodning, fordi der ikke er hjemmel hertil, og fordi Fællesskabet ikke har lidt noget tab som følge af myndighedsfejlen.

Kommissionen har i 2004 truffet afgørelse om, at der ikke skulle ske efteropkrævning for virksomheden i forbindelse med den toldskyld, der var opstået efter 1. januar 1998 til 3. februar 1998 på grund af myndighedsfejlen og som følge af, at den ikke havde haft virkninger på fællesskabets budget, idet virksomheden havde opfyldt betingelserne for at få udstedt en bevilling til aktiv forædling fra 1990. Kommissionens GD for Budget har i februar 2005 trukket en betalingsanmodning for tolden i den nævnte periode tilbage, idet ikke fandt, at der kunne gøres noget finansielt ansvar gældende. Forholdene er ens både før og efter den 1. januar 1998, hvorfor heller ikke kan gøres et finansielt ansvar gældende for perioden før 1. januar 1998.